

TUDOR OPRIS

VERSURI ALESE

p o e z i e

CORECTBooks

TUDOR OPRIȘ

**VERSURI ALESE
(1940-2003)**

Editura Virtual

2011

ISBN(e): 978-606-599-860-5

Avertisment

Acest volum digital este prevăzut cu sisteme de siguranță anti-piratare. Multiplicarea textului sub orice formă este sancționată conform legilor penale în vigoare.

Cuprins

UN CUVÂNT DE PREZENTARE	1
ZBORUL CĂRĂBUȘULUI (1940-1943).....	4
I. VERSURI DIN CAIETUL ALBASTRU	6
ȘI TU ÎNTÂI.....	6
ODĂ NAIVĂ.....	7
DESPĂRȚIRE.....	8
MĂRȚIȘOARE.....	9
SONET.....	11
FIOR CHIROMANTIC	12
FOTOGRAFIA	13
MUGURUL	14
IDILĂ.....	15
ELEGIE.....	17
DAR CA ULISE.....	18
ARHEOLOGIE.....	19
II. HOINĂRELI PRIN NATURĂ	20
CÂNTECUL FLORII	20
PASTEL	22
VERSURI PENTRU HOINĂRIT	23
COVORUL.....	24
FLUTURELE	26
URCUȘ	27
PERSPECTIVE.....	28
AMĂGIRE.....	30
PLOPUL.....	31
GEST.....	32
FIINȚEI SUPREME.....	33
BUCEGII.....	35
URMELE TALE.....	36
FLOAREA REGINEI.....	37
TRACTORUL.....	38
CÂMP PETROLIFER.....	39
VRAJA PARCULUI.....	40

NOCTURNĂ.....	42
CE NOAPTE CADE!.....	43
DAR DE TOAMNĂ.....	44
DAR DE IARNĂ.....	46
BADEA GHEORGHE.....	47
FLORĂREASA.....	49
LA INSTITUTUL BOTANIC.....	51
CLOPOTELE.....	53
FANTEZIE.....	54
CUVÂNTUL.....	56
III. PREFACERI.....	57
NE FURĂ ANII VIAȚA.....	57
PREFACERI.....	58
MĂR AURIT.....	59
ATUNCI CÂND GHIOCEII.....	60
NU TE PRIVI.....	62
POEZIEI.....	64
CÂNTECUL SĂGETĂTORULUI (1944-1947).....	65
I. BALADE, RUGI, COLINDE.....	66
VIS DE ZIDAR.....	66
PREA MILOSTIVEI MELE DOAMNE.....	77
BALADĂ SIBIANĂ.....	78
ULIȚA MARE.....	80
RUGĂ SIMPLĂ.....	82
BALADA MARILOR ADÂNCURI.....	83
STEAUA PERFECȚIUNII.....	86
COLIND.....	88
RUGA UNUI PUI DE ȚĂRAN.....	91
BALADA FÂNTÂNII.....	94
BALADA PUIULUI REBEL.....	96
II. TREZIRE.....	99
NARCIS.....	99
ALBĂ CA ZĂPADA.....	101
POVESTE.....	102
TREZIRE.....	103

DEZGHET	104
NU TE JUCA CU GERUL	105
DESEN FRAGIL	106
DESCÂNTEC	107
ADOLESCENTEI.....	109
CÂNTEC DE FAUN	110
PEISAJ INTERIOR	111
ÎNFRUNTARE	112
ÎMPĂCARE	113
MI S-A PĂRUT.....	114
IUBIREA	116
MÂINILE TALE	117
AM POPOSIT	118
III. NELINIȘTI DE CENTAUR	119
CÂNTECUL SĂGETĂTORULUI.....	119
AȘTEPTARE	120
ISPITĂ.....	121
REVOLTĂ.....	123
MUSTERARE	124
IV. DARUL URSITOARELOR.....	125
HĂRĂZIRE.....	125
ÎNTOARCERE	127
IERTARE.....	129
INIȚIERE	130
TRĂUMEREI	132
GUST EXOTIC	133
CĂZUSE CHICIURA.....	135
DE-A BABA OARBA	136
FAUSTIANĂ.....	138
V. MIRACOLUL CREAȚIEI	140
POEZIA	140
VORBELOR	142
MUNCITORULUI.....	144
CREAȚIA	145
STATUII	146

CREDO.....	147
TATĂLUI MEU,.....	148
DE DRAGOSTE (1948-1949).....	150
DE DRAGOSTE.....	152
TU, PRIMA.....	152
IERI ÎȚI ȘTIAM DOAR SUFLETUL.....	154
DE-AR FI SĂ FIU.....	156
PĂIANJENUL.....	157
FEMEII.....	158
SCRISOAREA I.....	160
SCRISOAREA II.....	162
SCRISOAREA III.....	164
SCRISOAREA IV.....	166
MIC TRATAT DE ETICĂ DIN RÂNDURI DE SCRISOARE.....	168
„PRIETENIA SE NAȘTE CU TRUDĂ CA UN DIAMANT”.....	168
„NICIODATĂ NU-ȚI VOI SPUNE CĂ MI-EȘTI DRAG”.....	169
„VOI AVEA ATÂTA PUTERE SĂ STRIVESC PIETRELE DE CARE MĂ LOVESC ÎN DRUMUL CĂTRE TINE?”.....	170
„ÎNCOTRO NE VOM ÎNDREPTA, IUBITE?...”.....	172
„CREZI, TUDOR, CĂ EXISTĂ LEGI ALE VIEȚII CARE SĂ NE STEA ÎMPOTRIVĂ?”.....	173
FRÂNGE COMPASUL.....	174
POEME MARINE (1961-1963).....	175
I. RĂTĂCIRI.....	176
CULEGĂTORUL DE PERLE.....	176
IMERSIE.....	177
PESCĂRUȘUL.....	178
MEDUZELE.....	179
COPIII ȘI MAREA.....	181
II. NEO OVIDIANĂ.....	182
NOCTURNĂ.....	182
DONQUICHOTESCĂ MARINĂ.....	183
NOUL EUXIN.....	185
BAIE MARINĂ.....	186
III. TU ȘI MAREA.....	188

TU ȘI MAREA	188
ADÂNCURI	189
BRIZĂ MARINĂ	190
ODISEICĂ	191
DUPĂ FURTUNĂ	192
SIGURANȚĂ.....	193
CURCUBEUL MARIN.....	194
CÂNTEC DE ÎNRĂDĂCINARE.....	195
IUBITO, AI CRESCUT	196
OMUL, CU IUBIRILE (1964-1968).....	197
I. PUNTEA MIRAJELOR.....	198
CÂNTEC.....	198
PEȘTERA	199
VRAJĂ.....	200
UN SOARE NOU	201
CLIFE GOALE	202
TĂCERE	203
MINCIUNA.....	204
FIOR DE TOAMNĂ.....	205
PRAGURI	206
PREA TÂRZIU	207
PUNTEA.....	208
GURA LUMII	209
CÂNTEC.....	210
II. DIALOGUL VÂRSTELOR.....	211
CONTRAST	211
DESPRINDERE	212
CONTRATIMP	213
TRISTEȚE.....	214
ÎNTÂLNIRE.....	215
PE APA VREMII.....	217
CÂNTEC DE COPAC.....	218
FUGĂ.....	219
CÂNTEC DE AMURG	220
PE APA VREMII.....	221

CÂNTEC DE COPAC.....	222
FUGĂ.....	223
CÂNTEC DE AMURG	224
BĂTRÂNUL OȘTEAN.....	225
III. DESTIN	227
EVEI	227
FATUM.....	229
AL TĂU SUNT.....	230
ORICÂT	231
STARE DE DOR	232
CIUDĂ.....	233
CÂNTEC DE CUCUTĂ	234
FIR DE IARBĂ	235
PAȘII TĂI	236
ARDERE	238
IMPLANTARE.....	239
MĂRTURISIRE	240
IV. ÎNTOARCEREA DIN MIT	241
ÎNTOARCERE DIN MIT.....	241
TEATRU	242
POVESTE	243
ETALONUL IUBIRII	245
VRAJĂ.....	247
PASĂREA DRAGOSTEI	248
JOC DE IARNĂ	249
ȘOTRONUL	250
DOAR URMELE.....	252
ZĂPADĂ.....	253
IEDERA.....	254
MATURITATE.....	256
RONDEL.....	257
GENERAȚII	258
FII, DAR, STĂPÂNA.....	260
DĂ-MI MÂNA.....	262

AȘTEPTÂNDU-L PE GODOT (1993-2001).....	263
I. AȘTEPTÂNDU-L PE GODOT	264
AȘTEPTÂNDU-L PE GODOT	264
TU MI-AI VENIT.....	266
TE VOI PRIMI.....	267
CÂNTEC DE DOR.....	268
PEDEAPSA LUI ACTEON	269
A FOST DE-AJUNS	271
DE NU TE-AI FI NĂSCUT	272
NU ȘTIU.....	273
DE-AI FI DOAR TU.....	275
DE CE-AI VENIT AȘA TÂRZIU?	277
NU MĂ-NSPĂIMÂNTĂ	279
ALESEI.....	280
SONETE (2001-2003)	282
I. LAUDE.....	283
ISCODIRI	283
PURUREA SCAFANDRU	284
MI-EȘTI TU.....	285
LUMINA FĂRĂ TIMP	286
PREDESTINARE.....	287
AMPRENTĂ FĂRĂ LEAC.....	288
EU N-AȘ PUTEA	289
CREANGA DE AUR.....	290
I	290
II	291
CE-I OARE VERSUL	292
DIN TINE SUNT	293
IZVORUL MIERII	294
PARADISUL SUBTERAN.....	295
IMERSIE	296
POIANA ODIHNEI.....	297
URCUȘ HIMALAIAN.....	298
CE GREU.....	299
MAI VIE.....	300

DE-A BABA OARBA	301
PEDEAPSĂ MI-E	302
MUȚENIA TA.....	303
MI-EȘTI ANDROMEDA	304
CTITORIA IUBIRII.....	305
PLASA	306
FATA MORGANA.....	307
ÎNFRÂNTUL DON JUAN	308
MEREU RENAȘTI.....	309
IERTAREA	310
OFRANDA ZĂPEZII	311
E VREMEA	312
RITM MODERN	313
NEOBACOVIANĂ.....	314
NU-I PACE	315
DEPARTE MI-EȘTI.....	316
NĂRAVUL SCRISULUI	317
MEREU SCRIND.....	318
TE VA MAI ÎNDRĂGI?.....	319
MACLA	320
BLOCAJ.....	321
CU CÂT TE DEPĂRTEZI	322
DE VOI MURI.....	323
II. DIALOGUL VÂRSTELOR	324
UNUI FIR DE TRESTIE.....	324
MĂ ÎNTREB CU TEAMĂ	325
CONTRASTE.....	326
POVÂRNIREA	327
TEMERI INUTILE	328
MELCUL TIMPULUI.....	329
CA TOT NATUL... ..	330
STINSUL VEZUVIU	331
CONTRA FIRII.....	332
DE CE MI-AI DAT-O DOAMNE.....	333
O ȘTIU.....	334

CE POT SĂ-ȚI CER?	335
ETERNA TINEREȚE	336
IEDERA.....	337
III. MĂRTURIE FINALĂ	338
COCORII MEI.....	338
MĂ SIMT.....	339
MI-AM RISIPIT	340
DILEMĂ	341
CRITICILOR MEI.....	342
NEWROMANTISM.....	343
DE CE CULTIV CU FRENEZII SONETUL?	344
PREFER.....	345
ÎNTREBARE RETORICĂ.....	346
ÎNTOARCERE	347
REABILITAREA LUCEAFĂRULUI	348
RESPINSA JERTFĂ	349
CURÂND	350
TESTAMENT	351
UN SINGUR SENTIMENT	352
ÎN LOC DE POSTFAȚ	353
CÂTEVA APRECIERI CRITICE.....	354

UN CUVÂNT DE PREZENTARE

Tudor Opreș, născut la 26 noiembrie 1926, face parte din „generația pierdută” de care vorbea Emil Manu, legată de cea mai neprielnică perioadă pentru afirmarea lirică (1940-1955): anii războiului, ai tranziției postbelice și dictaturii staliniste. În acești ani, cei mai mulți reprezentanți ai generației sale n-au acceptat compromisul, rupând contactul cu momentul istoric. În acest fel ei nu și-au putut transmite mesajul la timpul potrivit, frângându-și aripile, deturnându-și talentul sau reluând exercițiul mult mai târziu, reparațiile posterioare nescutindu-le opera de desincronizări estetice.

S-au salvat doar câțiva, datorită esenței umaniste a operei, mai puțin expusă caducității și dependenței de modele istorice. O astfel de excepție a constituit-o și Tudor Opreș.

Fiu al unui brav și luminat general, este nepot dinspre tată al unui promemorandist ardelean refugiat, al cărui nume a fost dat unei străzi din București iar, dinspre mamă, al unui ilustru profesor câmpulungean care l-a inițiat încă din copilărie în tainele naturii. Egal de dotat pentru poezie și biologie, primit la 14 ani în Societatea botaniștilor și luat ca școlar sub ocrotirea poetică a lui Bacovia și Arghezi, Tudor Opreș s-a manifestat ca unul din acei „copii teribili” de care vorbea J. Cocteau.

Elev de excepție al vestitului Liceu militar de la Mânăstirea Dealu, îndrumat de dirigintele său, profesorul Romulus Vulcănescu, el a pus bazele cenaclului și revistei „Poesis” și a desfășurat în vacanțele de vară, petrecute la Câmpulung-Muscel (loc de refugiu al oficialităților culturale în perioada bombardamentelor americane din 1943 și 1944), o bogată activitate literară, remarcată de Al. Philippide, Șerban Cioculescu, Vladimir Streinu, Pericle Martinescu.

În toamna anului 1945 a reușit întâiul la Facultatea de litere din București, fiind remarcat atât de Vianu cât și de Călinescu. Vianu i-a încredințat încă din studenție conducerea unor seminare, iar Călinescu nu numai că i-a publicat și elogiat poeziile, dar i-a încredințat pentru o perioadă pagina literară a „Națiunii”, cinste pe care o acorda doar studenților preferați.

Începuturile carierei sale literare, pe care mentorii săi o prevedeau strălucită, au fost urmărite parcă de un „fatum” tragic, determinându-l, după 1948, să-și strămute preocupările în direcția hobby-ului din copilărie pentru științele naturale, domeniu mai puțin expus presiunilor ideologice și compromisurilor. Două manuscrise lirice, premiate în 1944 și 1947, n-au putut fi onorate editorial din cauza conjuncturilor politice defavorabile: agitațiile anului 1945, anul încheierii războiului și prefacerea, după 30 decembrie 1947, data răsturnării monarhiei, a Academiei Române într-un organ politic menit, în domeniul literaturii, să impună oficial modelul sovietic și doctrina realismului socialist.

Doctoratul (proiectat cu George Călinescu) fiind desființat prin reforma învățământului, Tudor Opreș s-a văzut nevoit după doi ani de la absolvire să se prezinte la un umilitor examen de stat pe care l-a susținut după „epurarea» facultăți, în fața unor profesori improvizați de literatură română și străină.

Marcat de originea socială improprie în acele timpuri oricărei „promovări” (fiu de general...

burghez), prea demn pentru a face concesii „hei-rup”-ismelor unei tinere generații ce începuse să cocheteze liric cu Maiakovski și să urmeze strălucitul exemplu al proaspătului academician A. Toma și al precocelui laureat al premiului de stat, Dan Deșliu, cântăreț al „tovarășului plan”, a părăsit „oficial” tărâmul creației, esteticii și istoriei literare, fiind nevoit ani în șir să predea în școlile generale și liceele din București științele fizico-chimice și biologia, specialități deficitare prin 1948-1955 și pentru domeniul cărora, spre marea lui șansă, avea o excepțională înclinare și o pregătire autodidactică cel puțin egală cu un specialist.

Ținut departe, din criteriile politice, de posturi „cheie” ale culturii și învățământului, Tudor Opreș, spre norocul atâtor generații de elevi, a fost tolerat și folosit de oficialități, datorită talentului său pedagogic, culturii multilaterale și competenței profesionale, în anumite direcții în care contribuția sa a fost decisivă și benefică. E vorba în primul rând de activitatea lui de mentor literar, desfășurată neostenit, mai bine de 40 de ani. El a creat primul cenaclu reprezentativ al copiilor (1950) și al adolescenților („Săgetătorul”, 1967) a coordonat timp de șapte ani „Preludiu” - supliment literar pentru elevi al „Scânteii Tineretului”-unde au debutat și s-au afirmat reprezentanții de frunte ai generației șaptezeciste - și tot el a inițiat concursul național „Tineri condeie”, a condus toate taberele naționale de literatură, fiind editorul a peste 80 de splendide antologii cu creațiile copiilor și adolescenților, prețioase documente de istorie literară. Sute de scriitori, ziariști, oameni de cultură datorează enorm acestui sufletist care s-a dăruit fără precupețire și odihnă descoperirii și lansării valorilor naționale într-o epocă ce promova obstinat cultura și învățământul de masă și strivea orice efort de afirmare sub barosul cultului personalității.

Pentru a repara o flagrantă nedreptate, într-un moment când organele de partid se arătau dispuse să treacă peste stigmatele originii sale sociale, răscumpărate de o impresionantă activitate pusă în slujba obștii, și să-i aprobe dosarul politic, i-am mijlocit susținerea, sub îndrumarea mea, a doctoratului la Institutul de teorie și istorie literară „George Călinescu». Apreciată „summa cum laude» de o comisie care întrunea sub conducerea academicienei Zoe Dumitrescu Bușulenga, directorul Institutului, floarea criticii și istoriei literare, teza a făcut obiectul a două lucrări de pionierat în domeniul istoriei literare românei „Reviste literare ale elevilor» (Istoria presei școlare 1834-1974) și „500 debuturi literare» (Istoria debutului școlar al scriitorilor români, 1820-1980), tipărite în 1977, respectiv 1990.

Alături de reputația unui neîntrecut mentor literar, cel de al doilea domeniu în care Tudor Opreș nu are rival este acela al beletristicii științifice. Cele 50 de cărți de biologie literaturizată apărute până în prezent în tiraje de masă și în România și în țările unde câteva din ele circulă în traduceri, sunt adevărate bijuterii ale genului. În paginile lor, erudipa pasionatului de natură face casă bună cu talentul scriitorului rafinat. Premiate în țară și peste hotare, elogios primite de mass-media, ele se găsesc în bibliotecile tuturor copiilor și școlilor din patria noastră, constituind un mic tezaur pe care doar profesorul Ion Simionescu îl mai dăruise tinerilor între cele două războaie.

Departa de mine gândul de a face exegeza unei poezii de care sunt convins că place cititorului de azi, așa cum a plăcut colegilor săi de generație și patronilor săi spirituali, Călinescu, Vianu, Camil Petrescu, Arghezi, Bacovia, unii din ei membri în juriile ce i-au decernat neonoratele premii de care am amintit. Lirica sa a fost caracterizată cu recunoscuta împletire de intuiție, severitate și eleganță de către Vladimir Streinu în prefața volumului „Omul, cu iubirile» și constituie o apreciere de referință.

Mă bucură că destinul literar al dragului meu ucenic-student și azi, prieten, Tudor Opreș s-a îmbunătățit și-mplinit măcar în anii acelui „midi le juste” și că mie - cel care îl cunosc de o jumătate de veac și i-am urmărit cu mândrie rectitudinea morală și evoluția artistică - mi-a revenit justițiară misiune de a pune la locul potrivit și de a reda istoriei literare un nume de poet care, dacă ar fi avut parte de mai mult noroc și de o conjunctură istorică mai bună, s-ar fi înscris, indiscutabil, încă din 1945, printre marile și autenticele valori ale poeziei românești.

OVIDIU PAPADIMA

20 martie 1993 (Prefață la „Versuri alese”, revăzută la
28 decembrie 1995 pentru o ediție definitivă)

ZBORUL CĂRĂBUȘULUI (1940-1943)

Am început să scriu versuri în 1939, când, strămutat la bunici, intrasem în clasa a III-a a Liceului „Dinicu Golescu” din Câmpulung- Muscel, sub îndrumarea fratelui mamei, Alexandru Marinescu, condei încercat și distins profesor cu studii sorboniene. El mi-a încurajat atât poezia originală cât și traducerile din franceză. Între 1939-1943 am tălmăcit zeci de poezii din Verlaine, Sully Prudhomme, Mallarmé, Valéry, Guyau, Ronsard, Arvers și mai ales Baudelaire, câteva din ele publicate, dar nici una înscrisă în volume, deși fuseseră laudate de Alexandru Philippide care le citise în sejurul său din orașul lui Negru Vodă, din vara anului 1943. Cel de al doilea mentor literar din Câmpulung a fost scânteietorul meu naș și unchi, Tudor Mușatescu, urmat de poetul local Mihai Moșandrei, cu care redactam voluntar prin 1943 și 1944 pagina literară a ziarului câmpulungean „Presa», unde de altfel am și debutat.

Mănuirea condeiului se împletea cu o precoce pasiune pentru botanică, domeniu unde la 13-14 ani eram considerat un copil-minune, fiind primit în 1941 membru al societății botaniștilor români, cu sediul la Grădina Botanică din București, în urma unui test foarte sever (identificarea fără determinant a circa 100 de specii critice din ierbarul Institutului, neetichetate, în fața unor cunoscuți savanți), moment evocat de profesorul Ion Tamavschi, mulți ani decan al Facultății de Biologie și director al Grădinii Botanice, în prefețele pe care le-a scris unor cărți ale mele de popularizare științifică.

Prima mea muză, bombardată cu zeci de poezii și care a avut un rol benefic în stimularea mea artistică, a fost Andreea Negulici, strănepoata vestitului pictor pașoptist și elevă la liceul de fete, cu un an mai mică decât mine. La Colegiul Național Militar de la Mănăstirea Dealu, unde reușisem după un dificil concurs la care am fost clasificat întâiul, ocupând unicul loc rezervat acestei ilustre școli și unde am urmat și absolvit cursul superior, talentul meu a fost din plin încurajat și valorificat, de profesorul de latină Victor Brânduș și, mai ales, de maestrul de filosofie Romulus Vulcănescu. Acesta mi-a încredințat conducerea cenaclului și revistei școlii, m-a prezentat la cenaclul Zburătorul”, preluat după moartea lui Lovinescu de doamna Ioana Postelnicu. În acest cenaclu, frecventat în vacanțe, am citit și m-am bucurat de o excelentă primire. Tot Vulcănescu m-a ajutat să-mi întocmesc volumul de debut „Zborul cărăbușului” cu o selecție de 60-70 de poezii scrise între 14-17 ani. Manuscrisul l-a prezentat personal la „Fundațiile Regale”, deoarece n-am primit îngăduința să părăsesc școala, fiind elev intern, ne găseam în plin război, tata lupta pe front, mama era refugiată la Câmpulung. Manuscrisul a fost premiat, urmând să fie publicat către sfârșitul anului 1944. Spre neplăcuta lui surpriză, Vulcănescu a primit din partea profesorului Al. Rosetti, directorul Fundațiilor o scrisoare în care acesta mă elogia, dar regreta neputința editurii de a publica volumul din cauza evenimentelor istorice care impuneau în acel an, importante restricții materiale, restituindu-i manuscrisul. Peste doi ani, în 1946, atât Ovidiu Papadima, mentorul meu universitar, cât și Camil Petrescu, colegul și prietenul bun al tatei, pe care uneori îl vizitam, membri ai juriului și angajați ai Fundațiilor, mi-au confirmat întâmplarea,

regretând-o, și m-au convins să perseverez. Manuscrisul restituit a fost păstrat de profesorul meu Romulus Vulcănescu care, în 1997, de conivență cu tânăra Casă de Editură „Eolia” din București, l-a publicat, după 53 de ani, cu comentariile de rigoare, din dragoste pentru elevul preferat și ca o revanșă pentru gestul meu de a-i publica versurile inedite din tinerețe. A fost un gest unic de prietenie literară, când maestrul a publicat versurile de debut ale ucenicului, iar ucenicul, creația de debut a maestrului.

I. VERSURI DIN CAIETUL ALBASTRU

ȘI TU ÎNTÂI...

Din fir de dor și ițe de visare
Vreau să-ți urzesc al dragostei covor.
Războiul țese fără de-ncetare
O horbotă de gând fremătător.

Și tot brodând imagini sufletești,
Alțițe fremătând de tinerețe
S-au împletit sfioasele povești
Într-un mănunchi color de râuri crete.

Cu ochii arși, cu sufletul deschis,
Cu genele crispate de migală
Am mântuit covorul meu de vis
Împodobit cu lorică urzeală.

Și ți-l aduc acum întreg și greu,
Ți-l dăruiesc, dar soarta lui mă doare,
Căci știu că are suflet din al meu
Și tu întâi îl vei călca-n picioare...

1940

Câmpulung- Muscel

ODĂ NAIIVĂ

Tu, cea mai bună, cea mai tandră,
Copil suav, dorit femeie,
Cu trupul zvelt de salamandră
Și cu profilul de camee,

Sfios pășești pe culmi de vise
Cu pașii moi de catifea
Vărsând petale de narcise
Din mâinile de-azur și nea.

În clipa când suspin și sânger
Stingher și desfrunzit, un ram,
Cobori pe suflet ca un înger
Și picuri dulcele balsam.

Arcuș al dorului și firii
Strunezi nepipăite coarde
Și glasul frânt al amintirii
În piept se zbuciumă și arde.

Tu cea mai bună, cea mai tandră,
Femeie și copil suav
Răsari de-a pururea, mixandră,
Din miezul inimii bolnav...

DESPĂRTIRE

Se pierde trenul printre culmi, omidă
Rănită de săgeți crepusculare.
Un porumbel a fâlfâit în zare:
Batista ta nervoasă și fluidă.

Stau singur pe traversele confuze
Și toaca roților trimite peste șine
Suspînul depărtărilor senine
Pornit din ochi, din suflet, de pe buze.

Topesc în palmă horbota de brumă
Uitată de noiembrie pe-o sprânceană.
De ce șoptește tainica mea rană?
De ce trecutul curge ca o spumă?

Mă-ntorc înfrânt spre gara cenușie,
Cu ochiul prins de zări și dorul spornic.
De ce-o dormi bătrânul nostru ornic
Ce suferă mereu de insomnie?

S-a stins acordul de metalic zvon
Ce te-a răpit spre zări necunoscute...
Doar sufletul, hoinar pe căi durute,
S-a aninat de ultimul vagon
Și-ți bate-n geam cu degete știute...